

בלק - ר' א ע"א

גביה המזבח, והוא רואים דמות ארים אחד ובו על אותו קרבן ואוכל אותו.

ואמר רבי אבא, אוריא"ל מלאך עלין היה, וראו אותו בדמות אריה פקף רוכץ על המזבח ואוכל את הקרבנות. וכשישראל לא היה זפאים כל כך, היה רואים דמות כלב אחד חזוף רוכץ עליו, או היה ישראלי יודעים שארכיכים תשובה, ואוז שבים. לא ישיב וגוי - אלו קרבנות הלילה, כמו עולות. ודם חללים ישפה, שהקדוש ברוך הוא עורך קרב שליהם על שניהם.

רבי אלעזר אמר, לא ישיב, מהו לא ישיב? אלא בכל לילה ולילו כשבעה אנשים הולך במאות רפונו, לא שוכב על מיטה עד שחורגת אלף ומאה ועשרים וחמש מאותם מינים רעים ששורים עמו. רבי אבא אמר, אלף הם מצד שמאל, שבותם (תהלים צ) יפל מצד ימין אלף, במו שבותם (שם קמט) יעלזו חסידים בכבוד וגוי, רוממות אל בגרום וגוי, לעשות נקמה וגוי. זהו שבותם לא ישיב וגוי, וזה לעשות בהם משפט וגוי.

אמר רבי חזקיה, בניגוד שלוש הפעמים שהפה את אותן והטעינה בכספיו, התברכו ישראל שלוש פעמים. רבי חייא אמר, כנגד התברכו ישראל שלוש פעמים, שעולים ישראל להראות לפני המלך הקדוש.

נירא בלבם כי טוב בעני ה וגוי, ולא הולך בפעם בפעם לךarat נחים וגוי. מה זה לךarat נחים? אמר רבי יוסי, שהפעמים הראשונות החלו היה הולך בכל בשפו ורצה לקלל את

ותאנא, בשעתה דקורבנא אתוך על גבי מרבחא, והוא חמן דיקוגנא דחד אריה רביע על מהו קרבנא, ואכילת ליה.

ואמר רבי אבא, אוריא"ל מלאך על אלה הרה, וחמאן ליה בדיקוגנא דאריה פקייפא, רביע על מרבחא, ואכילת לון לקרבגין. וכך ישראאל לא הו זפק אין כל בך, והוא חמאן דיקוגנא דחד פלאח חציפה רביע עליה, כדין והוא ידען ישראאל דבעין תשובה, וכדין פיבן. לא ישיב חללים ישפה, דקורדשא בריך הוא אגח קרבא דלהון על שנאייהון.

רבי אלעזר אמר, לא ישיב, מהו לא ישיב. אלא בכל ליליא וליליא, בד בר נש אידי אויל בפקודי דמאייריה, לא (דף ר"א ע"ב) שכיב על ערסיה, עד דקטיל אלף ומאה ועשרים וחמש, מאינון זייןין ביישין, דשרין עמיה. רבי אבא אמר, אלף איןון דستر שמאל, דכתיב, (תהלים צ) יפול מצדך אלף. כמה דכתיב, (תהלים קמט) יעלזו חסידים בכבוד וגוי, (תהלים קמט) רוממות אל בגרום וגוי, לעשות נקמה וגוי, הדא הוא דכתיב לא ישיב וגוי, ודא הוא לעשות בהם משפט וגוי.

אמר רבי חזקיה, לךלי תלת זמנין דהוא מחה לאתניתה, ואטען לה בחרשו, אתברכו ישראאל תלת זמנין. רבי חייא אמר, לךלייה אתברכו ישראאל תלת זמנין, דסלקין ישראאל לאתחזאה קמי מלפआ קדיישא.

נירא בלבם כי טוב בעני יי וגוי, (במדבר כט) ולא הולך בפעם בפעם לךarat נחים וגוי. מי ל夸arat נחים. אמר רבי יוסי, דהני תרין זמנין קדמאי, דהוא אויל בכל חרשו, ובצא למילט ליישראאל. בין דחמא רעوتיה דקורדשא בריך הוא, דאמր שיב